

DELAVSKA POLITIKA

POLITIČEN DNEVNIK

Št. 6.

V Ljubljani, petek 8. januarja 1926.

Leto I.

Izhaja vsak delavnik ob 11. dopoldne.

Uredništvo je v Ljubljani, Breg štev. 12./II.

Rokopisi se ne vračajo.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Uprava: Ljubljana, Breg 12. pritličje.

Ček. račun: 14.335. Reklamacije se ne frankirajo.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno: v Ljubljani in po pošti 20.— Din, po raznašalcih izven Ljubljane 22.— Din, za inozemstvo mesečno 32.— Din.

Cene inseratom:

Malih oglasov, ki služijo v posredovalne in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. Debelo tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1.— Din. V oglašnem delu stane petitna enostolpna vrsta 3.— Din. Pri večjem številu objav popust.

Načrt zakona proti draginji.

Minister za socialno politiko g. Simonović je prevzel nalogo, da spusti v svet načrt zakona proti draginji, češ da se vidi: kako vlada RR »dela« za ljudske koristi. »Delavska Politika« je že v svoji prvi številki objavila članek »Proti draginji«. V tem članku je povdarila, da imamo že strog, zelo strog zakon »o suzbijanju skupoč«, ali da ga ves čas — od njegovega rojstva do sedaj — nikdo ni vpošteval, najmanj seveda vlada sama. Sedanji novi načrt ni prav nič boljši in nič slabši. Je le konglomerat raznih predpisov in prepovedi in kazni. Zopet se obljublja v § 6. odst. 5 »podpomaganjem razvika i napredovanja svih vrsta potrošačkih zadruga, koje ne rade za dobit« in obeta se »davanje bezkamatnih pozajmica iz »fonda za potpomaganje gradskih aprovizacija i potrošačkih zadruga.« Vse te obljube in obečanja so že v prvem zakonu, le da ni nikdo dobil niti — pare!

Gosp. Minister bi moral iti po drugi poti, če bi hotel resno nastopiti proti draginjskemu valu. Preganjati male kramarčke, obrtnike, prodajalce itd. je stvar, ki ima bolj malo opraviti z bojem proti draginji, kajti draginjo v naši državi dela v prvi vrsti — politika vlade same. Naj navedemo mal dokaz: Sladkor je najpotrebnejši predmet za široke ljudske množice. 1 kg sladkorja stane na debelo 13 Din. Ako pogledamo v proizvajanje sladkorja, vidimo sledeče: v najslabšem slučaju pride iz 100 kg sladkorne repe deset kg sladkorja; 100 kg sladkorne repe pa so v zadnji kompaniji kupovale sladkorne tovarne po 22 Din! Tedaj pride 2 Din 20 para na eno kilo sladkorja brez produkcijskih stroškov. Če debelo računimo stroške proizvajanja sladkorja z 80 parami, tedaj stane en kilogram sladkorja 3 (reci in beri tri dinarje). Kako pa potem pridemo do 13 Din; toliko namreč zahtevajo tovarne za eno kilo sladkorja? Državni davek za sladkor se imenuje trošarina in ta znaša za en kilogram pet dinarjev. Koj ko sladkorna tovarna hoče iz skladišča, ki je pod posebno finančno kontrolo zaprt in zastražen, odvzeti sladkor, mora položiti v gotovini za vsak kilogram pet dinarjev. Torej je že tu cena 8 Din. Sladkor bi lahko veljal tedaj na debelo 8 Din 50 para, če damo še nekaj zasluzka (50 para pri enem kilogramu) sladkorni tovarni. No, kako pa pridemo do 13 Din? Vlada je v svoji veliki skrbi in previdnosti za sladkorno industrijo, ki je izvzemši obeh državnih tvornic, v rokah budimpeštanskih in čeških židov, napravila carino na uvoz tujega sladkorja, v znesku 4 Din 40 para na kilogramu. Če hoče tuj importer, Čeh, Avstrijec ali Oger uvažati sladkor k nam, mora pla-

Madžarski škandal se širi.

PRED CIVILNO VOJNO MED HORTHYJEM IN BETHLENOM.
MADŽARSKI FAŠISTI ZASEDEJO BUDIMPEŠTO.

Budimpešta, 8. jan. Madžarski škandal zavzema vedno gorostasnejše dimenzije. Vzlic vsem naporom Horthyjevcev, da bi zadevo kolikor toliko potlačili, prihajajo na dan od trenutka do trenutka vedno bolj interesantne, ves sedanji madžarski režim močno kompromitirajoče stvari. Vsa evropska javnost je še danes močno razburjena, le golemu naključju je pripisovati, da se je za to najnovejšo preslavno monarhistično Habsburško akcijo s pomočjo ponarejenih frankov še pravočasno izvedelo. Francija in države Male Antante bodo po vsej verjetnosti zahtevale visoko odškodnino. Horthy čuti, da je sedaj ves njegov režim v nevarnosti, in je zato poslal zloglasnega Gombösa na deželo, da organizira znova madžarske fašiste, ki naj z eventualnim pohodom na Budimpešto ukrotijo predsednika vlade Bethlena, ki vodi hudo borbo proti Horthyju, ker se zaveda, da mora njegova krvava, pustolovska politika popolnoma upropastiti Madžarsko. Razdor med Bethlenom in Horthyjem more vsak čas izzvati srdito državljansko vojno, ki bo objela vso Madžarsko.

Pariz, 8. jan. Francoska vlada je poslala v Budimpešto svojega poslanika Clincheta, ki je pooblaščen posluževati se v imenu francoske vlade vseh najenergičnejših sredstev. Že sedaj je jasno, da ne bo

ta poslanik nastopal samo v imenu Francije, nego tudi v imenu držav Male Antante, ki zahtevajo istotako, da se jim povrne škoda, ki so jo utrpeli vsled menda več letnega sistematičnega ponarejanja njihovih novčanic.

Dunaj, 8. jan. V afero ponarejenih frankov je zapleteno, poleg najvišjih plemenitaških krogov in znanih Habsburgskih oprod, tudi veliko število višjih duhovnikov, škofov, prelato in jezuitskih patrov. Vsi so vedeli, da se ponareja denar kar na veliko in vsi so pomagali, ga razpečavati. Dunajska policija je bila o tem že pred leti informirana, ker je bila slučajno zvedela tudi za falzificirane češkoslovaške krone, in je hotela že tedaj nastopiti proti dunajskim eksponentom te čedne družbe, pa je bila po diplomatski intervenciji Madžarske v tem ovirana.

Praga, 8. jan. (Tob 5. zjutraj). Po vesteh semkaj došlih v zadnjem trenutku, se je notranji položaj Madžarske močno poostiril. Horthy je zahteval odstop Bethlenove vlade, ki se mu je uprla. Prišlo je do hudih spopadov med Horthyjevci, legitimisti in pristaši Bethlenove vlade. Socijalisti pripravljajo velik javni miting. Pričakuje se vsak čas napad Horthyjeve milice na Budimpešto.

V Cankovem morilskem duhu naprej.

Scifja, 8. jan. Novi minister Ljapčev je prečital v sobranju vladno deklaracijo. V deklaraciji poje slavo Cankovi vladi, ki je znala uvesti v Bolgarski red in mir in ki je odstopila, kadar je to zahtevala konsolidacija Bolgarske. V deklaraciji obeta ministrski predsednik Ljapčev, da bo takoj rešila — v Cankovem duhu

čati na meji: za vsak kilogram 4 Din 40 para carine in seve še za vsak kilogram pet dinarjev trošarine, skupaj devet Din 40 para. Če se vzame njegove stroške produkcije, prevoza, taks itd. s 3 Din 60 para — pa pridemo do 13 Din. Spod 13 Din na en kilogram je skoro težko ptuj sladkor uvažati. Seveda domača industrija uporablja to ceno za ceno sladkorja in ubogi konzument plača sladkor s 14 Din, bogata tovarna pa najmanj štiri dinarje netto zasluži pri kilogramu sladkorja.

Po novem načrtu zakona proti draginji v § 4. se določa kot pravi zmisel zakona, preprečevati cene, ki bi bile višje nego je kupna cena več »režijski stroški, dažbina«. In to je pogrešno! In to je ono, kar ne zadene jedra. Vzemimo kar slučaj sladkorja. Mali trgovčič bo odgovarjal za ceno sladkorja. On ga

je kupil od zastopnika tovarne za — recimo 13 Din 50 para kilogram. 25% je smel po dosedanjem zakonu proti draginji zaslužiti! Dejansko v detajlu nikdo teh 25% ne zasluži, ker konkurenca sama onemogoča ta zaslužek. Zakon ne udari tistega, ki glavno podražuje: tovarnarja in državo. Tovarnar se bo skrnil za »režijske« stroške in uplívne svoje prijatelje; država pa za — »dažbino«...

Na tem slučaju je jasno videti, da novi načrt zopet ne zadene jedra in da ni in ne more biti sredstvo za pobijanje draginje. Draginje ni mogoče odpraviti s policijskimi sredstvi, s kaznimi in preventivnimi odredbami — proti draginji je treba prave protidraginjske politike. Politika vlade RR pa ni taka in vsled svoje sestave ne more biti. Novi načrt je tedaj le pesek za oči. Koristi pa ne bo prinesel nobene.

Po Pašičevem odhodu.

Beograd, 8. jan. Včeraj je Pašič še razpravljal s posameznimi ministri in s predsednikom radikalne stranke. Sklical tudi božično sejo ministrskega sveta, nato pa odpotoval preko Ljubljane v Monte Carlo.

Do parlamentarnega zasedanja ne bo pripravila vlada nobenih važnejših zakonskih osnutkov. Zdi se, da bi radikalna stranka rada naprtila odgovornost za izenačenje davkov Radičevcem, predvsem, ker bi izenačenje davkov pomenilo za staro Srbijo zvišanje davkov.

V političnem življenju umevno ni nobenih izprememb in vlada — da govorim v obrabljnem žargonu — popolno zatišje. Zgolj zato so začeli govoriti o oblastnih volitvah, ki naj bi se vršile v marcu ali aprilu. Seveda pa se v ministrstvu za notranje zadeve ne vrše zato nobene predpriprave, kaj šele, da bi dobili že veliki župani kaka navodila.

GRŠKA DIKTATURA NA BAJONETIH.

Atene, 8. januarja. Ker je general Pangalos dobil zagotovilo Anglije in Italije za brezpogojno pomoč, je prešel v odločilni napad in upostavil v Grčiji diktaturo. Suspendiral je ustavo, obenem pa potom časopisja izjavil, da bo vodil proti Venizelistom in demokratom najhujši boj. Da prepreči vsakršno njihovo akcijo. Po vsej deželi so proklamirali Pangalosovo diktaturo z dekretom, ki konča s stavkom: Bodočnost moje diktature sloni le na bajonetih.

KONGRES SOC. STRANKE NA POLJSKEM.

Varšava, 8. jan. Ob novem letu se je vršil kongres poljske socialistične stranke. Kongres je sklenil, naj sodeluje stranka po dveh članih v vladi, vendar pa je kongres znova zahteval, da izvrši vlada takoj vse stranki dane obljube v pogledu raznih socialno-političnih in gospodarskih zakonov.

ZASEDANJE DUNAJSKEGA PARLAMENTA.

Dunaj, 8. jan. Včeraj se je vršila prva seja socialno-političnega odseka. Na tej seji so začeli razpravljati o starostnem in invalidnem zavarovanju. Krščanski socialisti (naši klerikalci) skušajo namreč z vsemi sredstvi preprečiti, vsaj pa zavleči izvedbo starostnega delavskega zavarovanja.

UPOR V MEHIKI.

Pariz, 8. jan. Kakor poroča »Petit Parisien« iz New Yorka, je napad šestdeset oboroženih upornikov garnizijo v Calientu (Mehika). Ubili so enega oficirja in tri vojake. Po hudem boju pa so se morali uporniki zopet umakniti in so izgubili 12 ljudi. Napad so izvršili gotovo zato, da bi oprostili zaprtega guvernerja.

NAŠI DOLGOVI.

Pariz, 8. jan. Po obisku Stojad-
noviča pri finančnem ministru Dou-
merju se zvedelo, da je Francija
pristala v zadevi povračila vojnih
dolgov na gotove ugodnosti. Celotni
dolg Jugoslavije znaša 1,738,566.000
frankov. Sedaj je odpotoval Stojadi-
novič v Ameriko, da tudi tam poi-
skuj svojo srečo. Ameriški dolg pa
znaša 51,037.886 dolarjev, vrh tega
v Ameriko samo obrestih še
13,101.104 dolarje.

TUDI PRI NAS FALSIFIKATORJI

Zagreb, 8. jan. Tudi v Zagrebu so zasledili večjo družbo onih, ki so razpečevali dinarske falzifikate. Med aretiranci so večinoma ljudje bolj-
ših krogov, ki so postopali brez dela po Zagrebu.

ŽALOSTNA STATISTIKA.

Dunaj, 7. jan. Dunajska policija je objavila statistiko samomorov v letu 1925. V tem letu zaznamuje Dunaj 2259 samomorov, med temi samomorilci je 1065 žensk. Število samomorov se je v primeri s predvojnimi leti podvojilo. V 527 slučajih so povzročile samomor družinske razmere, 334 oseb pa si je končalo življenje vsled brezposelnosti in bede.

SMOLA PARNIKOV.

Helsingfors, 8. jan. Danski parnik Juno se je potopil in so v zadnjem trenutku še rešili posadko. Ves tovor, ki je predstavljal vrednost 17 milijonov danskih mark pa se je potopil. Angleški parnik „Maidorf England“ se je na odprtem morju vnel in je ves zgorel. Tudi na tej ladiji so rešili vso posadko. Velike skrbi pa povzroča 14 nemških parnikov, ki so zamrznili v ruskih vodah. Vsled velikega ledu ne morejo nuditi parnikom pomoči in sedaj bo moskovska vlada skušala s svoje strani rešiti zamrznjene nemške parnike.

**TRANSBALKANSKA ŽELEZNICA
BEOGRAD-SPLIT.**

Beograd, 8. jan. V političnih krogih je vzbudila veliko senzacijo vest, ki jo je prinesla Rimska poročevalska agencija, z očitvidno uradnim značajem o transbalkanski železniški progí. Ta vest ve povedati, da bo pri tej gradnji participiral tudi italijanski kapital. Ta skupina bo v prvi vrsti skušala povečati italijansko trgovsko ekspanzijo na Balkanu, obenem pa naj služi boljšim trgovskim zvezam med Italijo in Jugoslavijo. V poljedelskem ministrstvu se vodijo o tem že par dni razgovori, v Zagrebu pa se bo v najkrajšem času ustanovila posebna družba. V tej družbi bo v prvi vrsti ameriški kapital, poleg tega pa tudi italijanski.

Ljening:

**Nujne naloge našega
banja.**

Pribežujemo izvirke iz članka, ki ga je napisal Ljening l. 1900., ko se je nahajalo rusko delavsko gibanje v podobnem položaju, kakor je danes v Jugoslaviji. Naj služijo te Ljeningove besede vsem omahljivcem v vzpodbudo!

»... Socijalna demokracija*) je združenje delavskega razreda s socializmom. Njena naloga ni pasivno služenje delavskemu gibanju v vseh njegovih stopnjah, temveč zastopanje interesov celokupnega gibanja, kazanje na končni cilj tega gibanja in na njegove politične naloge, čuvanje proletarske politične in ideološke samostojnosti. Ločeno od socializma mora delavsko gibanje zaiti v malenkosti in se pomešati; če delavski razred bojuje samo go-podarski boj, izgubi svojo politično samostojnost, postane privesek drugih strank in potepta veliko načelo: osvobodjenje delavcev mora biti stvar delavcev samih.

V vseh deželah je bila perijoda, ko sta delavsko gibanje in socializem obstojala neodvisno drug poleg drugega in sta šla po ločeni poti — in v vseh deželah je ta ločitev slabila socializem in delavsko gibanje; v vseh deželah je ustvarilo podlago za obstoj enega kot drugega šele združenje socializma z delavskim gibanjem. Toda v vsaki deželi se je izvršila ta združitev socializma z delavskim gibanjem zgodovinsko, se je razvila na poseben način — po kraju in času ...

...Kakšen nauk sledi za nas iz preteklosti?

Zgodovina vsega ruskega socijalizma nas uči, da je boj proti caristični vladi, **priporitev politične svobode**, naša najnujnejša naloga. Naše socijalistično gibanje se je takorekoč koncentriralo na boj z absolutizmom. Na drugi strani je pokazala zgodovina, da je socijalistična misel mnogo bolj tuja našim prednim zastopnikom delovnih razredov kakor pa v drugih deželah in da je pri takem odtujenju obsojeno rusko revolucionarno gibanje na nemoč. Iz tega izvira sama po sebi naloga, za katere uresničenje je poklicana naša socialna demokracija, namreč — **zasejati socijalistične ideje in socijalistično samozavest v naša proletarijata in organizirati revolucionarno stranko**, ki bo neoljudljivo zvezana z elementarnim delavskim gibanjem. V tem oziru

*) Tedaj je bilo to ime skupno za socialiste in komuniste.

sino ruski socijalisti že veliko storili, ali še več je treba storiti. Z naraščanjem gibanja se bo vedno bolj **širilo delovno polje** socialne demokracije in člani gibanja bodo vedno bolj koncentrirali svoje sile na uresničenje različnih **specijalnih** nalog, ki izvirajo iz **dnevnih** potreb propagande in agitacije.

Naša glavna in osnovna naloga pa je — **pospeševati političen razvoj in politično organizacijo del. razreda.** Vsakdo, ki zapostavlja to nalogo, gre po napačni poti in znatno škoduje gibanju. To pa delajo v prvi vrsti oni, ki pozivajo revolucionarje, da naj započne boj proti vladi z močmi posameznih, delavskemu gibanju **tujih zarotniških krožkov**, drugje pa oni, ki omejujejo vsebino in razmah politične propagande, agitacije in organizacije...

Mi pravimo delavcem: Organizirajte se! Ali še nekaj pristavljamo: Organizirajte se ne samo v organizacije za medsebojno pomoč, za štrajkovne fonde, organizirajte se tudi za odločen boj proti absolutistični vladi in proti kapitalističnemu družabnemu redu...

Vyprašanju taktike hočemo tu povedati le to-le: **Socijalna demokracija si ne veže rok, ne omejuje svojega delovanja samo na en vnaprej določen načrt ali na eno samo metodo političnega boja** — njej so dobra vsa bojевна sredstva, samo da odgovarjajo lastnim silam in dajejo možnost za doseg največjih rezultatov, ki so mogoči v danih razmerah ...

Pred sehoj imamo sovražno trdnjavo v vsej njeni moči. Iz te trdnjave dežujejo na nas krogle in granate, ki ubijajo najboljše borec. Mi moramo to trdnjavo naskočiti in jo bomo naskočili, če združimo vse sile prebujajočega se proletarijata z vsemi močmi revolucionarjev v eno samo stranko, kateri se bodo priključili vsi živi in poštini elementi. In še tedaj se bo izpolnila velika prorokba ruskega delavskega revolucionarja Aleksijejeva: »Milijonsko delovno ljudstvo bo dvignilo svoje žuljave pesti proti jarmu despotizma in ga strlo v prah.«

Ali niso te Ljeningove besede resno svarilo tudi za nas?! Ali ne zahtevajo ponekod živo v naše razmere?

CIRKUS
CIRKUS
CIRKUS
CIRKUS
pride v Ljubljano !!!!!

Združimo vse sile, ki so v delavskem pokretu — udarne in bojovne z organizatoričnimi, gospodarske s strokovnimi in kulturne z vsemi drugimi silami! Tako združenje vseh moči nam bo prineslo zmago. Dovolj dobre volje je v delavstvu, da strne svoje vrste.

Volitve v Delavsko zbornico.

Z mitraljezo. »Slovenec«, glasilo ponižnih hlapcev in nenasitnih veleindustrijalcev, bljuje proti Združenim strokovnim organizacijam in njenim voditeljem. Namen je prozoren: Pridobiti za vsako ceno Delavsko zbornico in njen denar. V ta namen besni in laže naš »Slovenec« čisto v duhu krščanske vneme in ljubezni do bližnjega. »Slovenec« skuša zmanjšati velik uspeh kongresa združ. strokovnih organizacij z neresničnimi poročili. Obenem pa udarja na staro struno, češ krščanstvo in cerkev sta v nevarnosti — zato morajo krščanski socijaleci zasesti Del. zbornico...

Predrznost »Slovenčevih« ner-
gačev je precejšnja. Pozabljajo pa
ti osrečevalci slovenskega ljudstva,
da naš proletarijat ni več razcep-
ljen, da se zaveda velikega pomena
Del. zbornice za delovno ljudstvo.
Motijo se naši klerikaleci, ako mi-
slijo, da je proletarijat izgubil
vsako vero v svojo moč in svojo
organizacijo! Prošli so časi bega-
nja. Naše delavstvo ve prav dobro,
kdo se skriva za obljubami »Slo-
venca«! Nismo pozabili Vaše vloge
za časa Avstrije. Blagoslavljali ste
tedaj morilce proletarijata. Rablji
in ubijalci naroda. Nismo pozabili
niti železničarskega štrajka. Na
vaši črni suknji je vse polno krva-
vih madežev in vaše mošnje so pol-
ne z dušnim vstrahovanjem oropa-
nega denarja.

Blagoslavlajte — ali proklinjajte, nam je vseeno! **Roke proč od Delavske zbornice!**

Samo šest rok se je dvignilo! Tako pravi zadnji »Slovenec«, omenjajoč glasovanje o zbirnici, ki so jo dali delavci Strokovni komisiji na svoji Tivolski konferenci. [Dotični vohunček — dopisunček, — je bil najbrže slep, da ni videl in slišal, kako razredno zavedni delavci sodijo o svojih združenih organizacijah. Ne samo šest rok, poštene roke vseh navzočih so glasovale za resolucije in predloge sklicateljev konference. **2. februarja se bo pa dvignilo še vse več rok — na desetisoče rok se bo dvignilo, žaljavih in jeklenih, da odbijejo napad klerikalne in demokratske služinčadi na Delavsko zbornico!**

Še ta. Epigoni »Jugoslovanske
Strokovne Zveze« se hudujejo nad

Charles Dickens:

Božična pesem

v prozl.

Dejstvo je, da ni bilo na trkalniku pri vratih razen njegove izredne velikosti nič posebnega. Nadaljnje dejstvo je, da ga je gledal Scrooge vsako jutro in vsak večer, odkar je tukaj stanoval. Tretje dejstvo pa je, da je imel Scrooge tako malo onega božjega daru, ki se zove domišljija, kot ne kmalu kot kak človek v vsem londonskem mestu, vštevši celo — kar je smela beseda — občinsko oblast, občinske odbornike in uradništvo. Treba si je tudi zapomniti, da ni posvetil Scrooge ne ene misli Marleyu, odkar je ta popoldan zadnjič omenil svojega sedem let rajnega družabnika. In sedaj naj mi pojasni kdo, če more, kako je prišlo, da je zagledal Scrooge s ključem v ključavnici hišnih vrat v svojo grozo na mestu trkalnika, s katerim se ni izvršila medtem niti najmanjša sprememba — ne trkalnik, ampak Marleyev obraz!

Marleyev obraz. Ni bil zavrt v neprodirno temo kakor ostali predmeti na dvorišču, marveč obdan od blede luči kakor gnil jastog v temni kleti. Ni bil srdit ali divji, temveč je gledal Scroogeja, kot ga je Marley navadno gledal: s pošastnimi naočniki, potisnjenimi na pošastno čelo. Lasje so mu bili čudno zmršeni kakor od vetra ali vročega zraka. Četudi so bile oči široko odprte, se niso premaknile. To in njegova mrtvaško-bleda barva sta ga delala groznega.

Ko je Scrooge uprl pogled v to prikazen, je bila zopet trkalnik.

Trditi, da ni bil prestrašen ali da njegove krvi ni prešinil strašen občutek, ki ji je bil tuj od mladosti, bi bilo neresnično. Toda položil je roko na ključ, ki ga je prej izpustil, krepko ga obrnil, vstopil in prižgal svečo.

Za hip se je neodločen obotavljal, preden je zaprl vrata, se najprej oprezno ozrl, kakor bi bil napol pričakoval, da ga bo zdajinzdaj pretresel pogled na čop Marleyevih lasi, moleč v vežo. Toda od znotraj na vratih ni bilo nič razen vijakov in matic, ki so držali trkalnik. Siknil je „Ph!“ in zaloputnil.

Kakor grom se je razlegel tresk po hiši. Zdelo se je, da bobni in odmeva vsaka soba zgoraj in zadnji sod spodaj v kleti trgovca z vinom za sebe. Scrooge ni bil človek, ki bi ga plašili odmevi. Pritrdil je vrata, šel po veži in navzgor po stopnicah še celo polagoma, in grede čistil svečo.

Vam se zdi vsega kar čudno govoriti o vožnji navzgor po precej dobri stari vrsti stopnic ali po precej slabi mladi postavi parlamenta; toda hočem le povedati, da bi bili lahko spravili po teh stopnicah navzgor mrtvaški voz počez z ojesom proti steni in z vrati proti ograji, in še brez velike težave. Bilo je za to širine in prostora več, ko preveč! To je morda razlog, da je Scrooge videl pred seboj v temi se premikajoč mrtvaški voz. Šest obcestnih plinovnih svetilk bi ne bilo vhoda preveč razsvetlilo, in lahko si mislite, da je bilo kljub Scroogejevi sveči precej temno.

Scrooge je stopal gor in mu vsega tega ni bilo mar. Tema je poceni in Scrooge jo je cenil. Preden pa je zaprl težka vrata, je šel po sobah gledat, če je vse v redu. Baš dosti se je še spominjal obraza, da je hotel to storiti.

Stanica, spalnica, šramba: vse, kakor mora biti. nikogar pod mizo, nikogar pod blazinjakom, neznamen oženj na rešetki, žlica in skodelica pripravljene, lonček ovsene kaše (Scrooge je bil prehlajen) na pečnici. Nikogar pod posteljo, nikogar v izbi, nikogar v posteljnem plašču, ki je visel v precej sumljivem položaju na steni. Šramba kakor navadno. Stara rešetka, stari čevlji, dve vrši, umivalnik na treh nogah in grebljica.

Docela zadovoljen je zaprl vrata in se dvakrat zaklenil, kar ni bila njegova navada. Tako zavarovan proti iznenadenju je odložil ovratnico, oblekel posteljni plašč, si nataknil brezpetnike in posteljno čepico ter sedel k ognju, da použije ovseno kašo. Bil je zares zelo majhen ogenj, nič v taki noči. Sedeti je moral čisto zraven njega in se sklanjati nadenj, preden se mu je posrečilo izvleči iz take trohe netiva najmanjši občutek toplote. Peč je bila stara, postavljena pred davnim časom od nekega nizozemskega trgovca in prevečena kroginkrog s starimi nizozemskimi openkami, ki naj bi predstavljale prizore iz sv. pisma. Tu so bili Kajni in Abeli, Faraonove hčere, kraljice iz Sabe, angelski sli, prihajajoči dol skozi zrak na oblakih, podobnih pernцам: Abrahami, Belzacarji, apostoli, ko odrinejo v čolnih iz sirovega masla; sto in sto prizorov, ki bi lahko ulovili njegove misli; a prišel je kakor palica starega preroka obraz Marleya, sedem let rajnega, in požrl vse drugo. Če bi bila vsaka gladka opeka sprva bela in bi bila zmognost, iz posameznih drobcov njegovih misli narisati na svoji sliki, bi se bil pojavil na sleherni snimek Marleyeve glave.

(Dalje prih.)

(Dalje prih.)

materijalističnim socijalizmom, ki je v zvezi s hudičem in stokažo nad nevarnostjo, ki preti cerkvi, morali in celi človeški družbi, ako zmaga socijalizem. Vse zaradi Delavske zbornice. In to se bo ponavljalo vse do 2. februarja, ko bo tej pesmi kraj, ker bo tedaj združeni proletarijat izvojeval Del. zbornico, s čemur bo vsaki nevarnosti konec.

Glose.

Zlati franki in madžarski škandal. Horthy in njegova fašistovska banda so pripravljali monarhistični puč in v to svrhu ponarejevali francoske franke in drugo valuto.

Tu pa so zadeli v živo! Ko je Horthy moril in obehal revolucionarne delavce, je Evropa, razven Rusije, molčala. »Saj je bilo vse to v splošnem interesu«.

Sedaj pa, ko je posegel madžarski fašizem v žep francoskih in drugih bankirjev s ponarejenimi bankovci — je zašumelo.

In sedaj sledi račun: Francija zahteva odškodnino 200 milijonov zlatih frankov! Za njo bo sledila Čehoslovaška, Holandska in najbrže tudi Jugoslavija — saj najbolj potrebujemo denarja.

Kako bo pa takrat, ko bodo zahtevali obračun vse one vdove in sirote preganjenih in pohabljenih madžarskih revolucionarjev?

Nova vojaška diktatura. Na španskem je padel vojaški diktator de Rivera. V Bolgariji je fašist Cankov, nasičen krvi bolgarskega delovnega ljudstva, šel v pokoj...

V Grčiji pa se je pojavil nov diktator v osebi Pangalosa, ki se opira na generale in oficirje in upa, da mu bo sledilo tudi vojaštvo. Akcija je naperjena proti ogromni večini grškega naroda.

Ponavljja se stara igra. Z bajoneti in nasiljem hočejo odpraviti vsako ljudsko težnjo po svobodi in neodločbi, z ječami in ustrahovanjem, hočejo upogniti delovno ljudstvo, izsesavati in zatirati ga v imenu »domovine«.

Pangalos bi menda rad posnemal Mussolinija, Horthyja in druge take junake sedanjega kritičnega časa. Pa kakor je propadel Primo de Rivera, in kakor se je moral umakniti Cankov in je na najboljši poti k neslavnemu koncu tudi Horthy, tako pojde Mossolini in še prej najbrže Pangalos. Grki imajo od nekdaj jako razvit smisel za igre in igranje. Ni čuda, da se je ravno med njimi našel glumec Pangalosove baže, da pretvori v bedno šalo poslednje tragične prizore te diktatorske dobe.

Tudi en način. Radić je vedno originalen. Kadar je bil v opoziciji, je omenjal kralja s psovskami in zbadljivkami, sedaj pa, ko je kraljevi minister, pa bombardira kralja s pozdravnimi brzojavami. Če se le »sakupi« pet seljaka pa Radić povrhu, takoj roma na državne stroške seveda, kralju udanostni brzojav. Seveda da dobi Radić točno tudi odgovor in zahvalo. Sedaj pripoveduje Radić seljakom: pogledajte, tako sva s kraljem prijatelja, da si vedno dopisujeva.

Štednja pri ljudskem zdravju. Naj zavržejo kredite za ceste, pota in kolovoze! Naj puste v blatu vse pokrajine! Naj končno zdravi otroci brodiijo po lužah v šolo, odrasli ljudje pa na delo. Toda: štednja pri bolnicah je nemogoča in absurdna. Ze sedaj leže bolniki brez rjuh in že sedaj je zastrupljenje in nalezljivost običajna posledica bolnikovega zdravljenja. Če bodo pa še te kredite znižali, potem bodo bolnice morda dobre za živino, ne pa za ljudi.

Salonski vozovi. Zopet tečejo koleasa ministrskih salonskih voz po raztiranih jugoslovanskih in inozemskih tirih. Stojadinović v Pariz, Krajač v Švico, Pašić z družino, policijo in detektivi v Cavtat in Monte Carlo, Radić, Nikšići v Zagreb, vse pa na račun sporazuma in ljudskega ter seljaškega zaupanja. Pa, nesaddiran in neporavnan bo ostal račun salonskih voz.

Dnevne novice.

Branimo svoje socijalne pravice!

Člani združenih strokovnih organizacij vsi na nedeljsko zborovanje!

V nedeljo ob 10. uri dop. se bo vršilo v Ljubljani v dvorani pri »Levu« veliko protestno zborovanje vseh zaupnikov in članov združenih strokovnih organizacij proti nameravani okrnitvi socijalne politike. S tem zborovanjem se bo začela velikopotezna akcija, ki se bo razširila na vsa delavska Slovenija in Jugoslavijo. Za uspešno zaključitev te akcije so naše organizacije pripravljene poseči po vseh najstrožjih sredstvih.

Vsi na zborovanje!

Proti ukinitvi socijalno političnih ustanov!

Proti socijalni in politični reakciji!

Delavci na plan!

»Narodni Dnevnik« potrebuje še pouka. Tako pravi sam. Prav in lepo. »Narodni Dnevnik« je namreč oni svojevrstni list, ki zagovarja i vlado i opozicijo. Brani Pašića, povečuje Radića, poje slavo Davidoviću. V velikih časteh sta seveda pri njem Pucelj in Prepeluh, včasih pa pohvali celo Juvana, Držića in Korošca — dejali bi: vse brani in slavi, kar ni s Pribevičevim Žerjavom. Razume se, da ga mora taka politika spraviti nazadnje v hudo zadrego. In ker ne ve več, kako in kaj, želi, da ga mi poučimo. Simpatična je ta njegova odkritosrčnost, in za nas celo nekoliko laskava. Ustreči mu moramo pač že zaradi tega. »Narodni Dnevnik« naj torej ve, da bi bilo po tolikih razcepih začetkoma že to dovolj, če bi bilo tu le gibanje, ki ima pred očmi čvrsto združeno falango, četudi hočejo nekateri na cilj korajžno čez hrib, drugi pa počasi in previdno. Delavska Politika ima pa pred seboj cilj socijalizma. K temu cilju hoče spremljati množice. Kako — »Narodni Dnevnik« naj zvesto bere naš list in dovelj odgovorov na svoje dvome bo dobil v vsaki številki. — Kar se pa tiče afer in oseb, povdarjamo, da »Delavska Politika« ni glasilo oseb, ampak gibanja. Kdor bo kaj zagrešil, za kar ga bo njegova organizacija obsodila, — ta je obsojen tudi za »Delavsko Politiko«.

Kdaj bodo občinske volitve v Ljubljani? Ne vemo. Ob lanskem novem letu so bile razpisane na 8. februarja in so magistratni nameščenci dobili trinajsto plačo. Letos pa trinajste plače nameščenci niso dobili, torej sklepamo, da volitve v občinski svet še niso tako blizu. Seveda volilni red ne le za Ljubljano, ampak tudi za Trbovlje, Celje, Maribor in Ptuj je pa le treba prej izpremeniti. Zdi se nam, da so kriveci že doživeli dovolj poraza ter napravili s sistiranjem samouprave volilstvu dovolj krivice.

To ni človeško. Pri mestnem cestnem nadzorstvu mora za slabo mezdo delati Anton Omahen. Ker pa seveda za delavca v mestu ni stanovanja, zato ima družino pri Medvodah v bajti, sam pa prenočuje pri dobrih ljudeh v Ljubljani. V poletju pa je božje nebo za delavca itak dobra in cenena streha. No, in za Božič je šel ta delavec domov. Da obišče ženo, da nese družini belega kruha, pa, da vidi svoje tri še majhne in kričave otročiče. Nesreča je hotela, da je nedeljski večerni vlak zamudil, pa se ni odpravil ponoči peš v Ljubljano, marveč čakal je prihodnjega vlaka in prišel eno uro prepozno na delo. Povemo še: Omahen je mož, v najlepših letih in ponos ter samozavest ima. Ko pa je prišel na delo, ga je prvi napadel cestni nadzornik Ozmerjal ga je, opsoval ga je, potem pa spodil za teden dni domov. Mislil je: kaznovati ga moram, ker ga kaznovati smem. Vsaj sem jaz njegov gospod, on pa moj hlapec. Pretekel je teden, prihodnji ponedeljek se Omahen zopet javi. Sedaj pa je enako storil z

njim še mestni inženjer, ki ima svetniški naslov. Se en teden bodi doma, da boš vedel, kakšna komanda je pri nas. To ni človeško, pravimo mi. Kaj bi rekli ti mestni uslužbenci, če bi nje za zamujene ure tudi kaznovali.

Draginja?! In kdaj bo boljše? Piše nam nameščene: poslal sem ovratnike v pranje. Račun: 5 po 2 Din je 10 Din, 3 po 250 Din je 750 Din. Zamislil sem si. Ali ni taka cena previsoka? 8 kron za to, da imam čist ovratnik?! Šel sem v prodajalno in vprašal: po čem je ovratnik? In pokazali so mi jih po 8, 9, 10, 12 Din kos. Vprašal bi kompetentne oblasti: ali je vse to opravileno?

Radikalna štednja. Delavec nam poroča: »Slov. Narod« je nedavno pisal da moramo najširši sloji radikalno štediti. Zaslužim 250 Din na teden. Naj mi učeni uredniki »Slov. Naroda« povedo: kako se radikalno štedi z mojim 250 Din na teden. Z ženo sva se pogovarjala, ves teden o tem, in prišla sva do zaključka, da naj take »modrosti« »Slov. Narod« drugim servira, nam delavcem jih ni treba. Zato v delavske hiše »Delavsko Politiko«.

Patri in kaplani. Na Viču-Glineah deluje strankin aparat črne internacionalne s polno paro. Po »befehlu« klerikalnega diktatorja je stopil v akcijo tudi P. Tavčar, viški župnik, in razposlal sledeče vabilo: »V ponedeljek, dne 4. januarja ob 8. uri zvečer se vrši v župnišću zelo važen sestanek; prosim, da se tega sestanka na vsak način udeležite.« Ta sestanek se je tudi vršil in g. župnik so grmeli proti razredni borbi in brezverskemu socijalizmu in smisel njegovega kričanja je bil: Iz Delavske zbornice revolucionarji ven! Volite take ljudi, ki so po godu gospodarju, župniku in gospodu očetu Kapitalu! Delavci iz Viča-Glinec pa bodo g. župniku, patru in agentu kapitalizma dokazali, da so minuli časi ponižne pokorščine, ki so jo pridigali črni internacionalci s prižnice in spovednice. Delavska zbornica, delavskemu razredu, ki si bo z razredno borbo izvojeval svojo svobodo — ne pa z rožmarincem in porcijunkulami.

Čevljarški pomočniki: Pozor! Podružnica »Usnjarijev in sorod. strok v Ljubljani« priredi za svoje člane pri-krojevalni tečaj, ki ga bo vodil g. Valentin Brezar. Tečaj se otvori v nedeljo, dne 17. t. m., ob 9. uri dopoldne v Šelenburgovi ulici 6-II. Tečaj je brezplačen, le papir in risalne potrebščine naj si vsak obiskovalec nabavi sam. Pouk bo trajal več mesecev po trikrat na teden. Ob zaključku bo po možnosti tudi razstava. Sodruga čevljar. pomoč-nike, kateri še niso prijavljeni, opozarjamo, da se pravi čas prijaviijo. Ostale pa, ki še niso člani naše strok. organizacije, pa bi tečaj radi obiskovali, pozivljamo, da se organizirajo in si tako omogočijo obisk tečaja. Prijavit se je do 17. t. m. v tajništvo (Šelenburgova ul. 6-II). — Urad za pospeševanje obrti ima sicer nastavljenega posebnega učitelja; ker pa ta ni kos svoji nalogi, smo primorani, da si pomagamo sami. Prijavite se torej polnoštevilno. — Za vodstvo podružnice: Lovro Jakomin, predsednik.

Pogreb gospoda Ivana Kneza. Pogreb gospoda Ivana Kneza se vrši v petek, dne 8. t. m., ob 3. uri popoldne z glavnega kolodvora na pokopališče sv. Križa.

Objava. Načelstvo podpisane druge javlja vsem svojim p. n. naročnikom, da je njen dosednji poslovodja g. Josip Lojk z dnem 31. decembra 1925 izstopil iz službene-ga razmerja naše zadruga. Kakor doslej, bo tudi v bodoče skrb načelstva, da bo svoje naročnike skušalo zadovoljiti s priznano najboljšimi izdelki in solidnimi cenami. — **Produktivna zadruga ljubljanskih mi-zarjev.**

Telefonska mizerija. Tako slabih telefonskih zvez gotovo nima razen Liberije in Albanije nobena država na svetu. Za Ljubljano so nam obljubljali z Novim letom novo, čisto moderno urejeno, avtomatsko telefonsko centralo. Pa je ni, je bilo predežno vreme za instalacijo. Otvorjena pa je bila nova telefonska proga Sušak-Zagreb, spojena s progo Zagreb-Beograd,

po kateri nam bodo zavezniški Italijani merodajno sporočali uspehe naših diplomatov v Rimu in izven njega.

Novoletno razpoloženje se polagoma ublažuje. Policija beleži le eno tatvino, le eno kaljenje nočnega miru, le eno telesno poškodbo, le eno prekorajčenja policijske ure in le en prestop prepovedane igre, pač pa so »furmani« nastopali precej silovito, radi česar jih je roka pravice s pendrekom v levi in svinčnikom v desni zapisala kar štiri.

Obilo gradiva in posla bo imela to leto porota. Redna zasedanja za leto 1926 se bodo vršila v Ljubljani 1. marca, 7. junija, 13. septembra in 22. novembra; v Mariboru 1. marca, 7. junija, 13. septembra in 9. decembra; v Celju 1. marca, 7. junija, 30. avgusta in 13. decembra; v Novem mestu 1. marca, 7. junija, 30. avgusta in 22. novembra.

Cirkus

Leve, tigre, druge žveri, akrobate najmočnejšega človeka na svetu boste videli v **nedeljo v cirkusu.**

Trbovlje.

To so shodi. Bernot je po svoji zadnji šali, ki ji je dal ime »kongres«, sklical v Trbovljah dne 3. t. m. tudi shod, misleč najbrže, da so Trbovlje še edini kraj, v katerem bi še lahko razbijal delavske organizacije. Pa se je zmotil. Delavci ne dajo nič več na fraze, oni hočejo stvarnega dela. Čakal in čakal je, da mu poslušalec napolnijo gostilniško sobo, a čakal je s celim štabom zaman. Prišlo je njegovo omizje z ženami in otroci pa nekaj radovednežev, ki so se pa kmalu naveličali njegovih neslanosti, ker s Kristanom je začel in z njim tudi končal. Petkrat prelevljeni Klemenčič je hotel tudi nekaj povedati, pa ni imel sreče ker ga trboveljski rudarji še preveč poznajo. Niso pozabili, kako je skakal iz stranke v stranko. »Shod« je končal še predno se je začel. Druge nesreče ni bilo.

Delavska zbornica. V ponedeljek dne 4. jani t. l. se je vršila druga seja krajevnega volilnega odbora za volitve v Delavsko zbornico, na kateri se je konstatiralo, da ni bilo nikakih reklamacij glede vpisa upravičencev v volilni imenik. Ker ni bilo nobenih vpisov in izbrisov, ostane število volilnih upravičencev 5270 neizpremenjeno. Volitve se bodo vršile v Trbovljah samo na dan 2. februarja od 8. do 6. ure zvečer v čakalnici zapadnega obrata. Seja je tudi odobrila zapisnik lokalnega odbora IL rudarske skupine glede zaupnikov določenih od te skupine za razdelitev glasovnic.

Celje.

Volitve v Delavsko zbornico. Za volitve v Delavsko zbornico se je začelo celjsko delavstvo živahno zanimati. Klerikalci so tudi začeli napenjati se svoje sile. Vse je na nogah. Od fajmoštra do mežnarja, od tajnika do Marijinih devic vsi letajo naokrog in pripovedujejo, da je vera v nevarnost. Samo klerikalni celjski poslanec g. dr. Hodžar je ena odkritosrčna izjema. Pripovedoval je v kavarni pri Krušiču, ko je bil vsled brinjevega korajžen, da gre klerikalcem samo za ti-kti denar, ki ga delavstvo plačuje za zbornico, drugače bi se klerikalci sploh ne brigali za take volitve.

Predavanje o »Organizaciji delavske izobrazbe« priredi Delavska Akademija v Celju v nedeljo, dne 10. januarja t. l. ob 10. uri dopoldne v goslini pri »Jugoslovanu« v Gamberjih. Predava s. dr. Henrik Tuma iz Ljubljane. — Na predavanje vabimo vse celjske delavce in delavke!

Za Silvestrovo je gospod Westen baje za svojo zabavo in zabavo svojih somišljenikov naročil kvartet ter pevskega komika iz Dunaja. Nimamo nič proti takemu mecenstvu, kot delavsko glasilo pa moramo ugotoviti, da je denar za to zaslužen od krvavih delavskih žuljev.

Kakšne orožne vaje so to? Celjski vojni okrug pozivlja že 4 mesece, mesečno po osem obveznikov na orožno

vajo. Orožne vaje pa opravljajo ti obvezniki na ta način, da rešujejo stare nerešene akte. Za to delo je baže v formaciji vojnega okruha predvideno osem dnevničarjev, od katerih sta pa v resnici zaposlena samo dva. Res je, da si na ta način erar prihrani za šest delavnih moči. Kako pa pridejo posamezni obvezniki, ki morajo plačati itak posredne in neposredne davke za vzdrževanje vojske, do tega, da bi še delali brezplačni vojaški kuluk?

»To je javno smetišče!« bi rekel tisti, ki pride v Celje in vidi prostor za starim okrožnim sodiščem in za Kresijo, ki je bil svoječasno deloma obdan z velikim židom, deloma pa pozidan z malimi hišami, ki so bile last erarja. Odkar pa so vse to podrli, se nahaja ta prostor v skrajno zaniknem stanju. Želeti bi bilo, da se sodni erar malo pobriga za ta nedostatek, in ga čimprej odstrani. Predsedstvo okrožne sodnije naj pokaže malo več dobre volje in enerzijske. To poslopje in omenjeni prostor naj kakšen fotograf naslika, sliko pa naj pošlje v Belgrad na pristojno mesto. Gospodom ministrom pa svetujemo, kadar bodo posetili biser Slovenije, Celje, Doberno, Rogaško Slatino, naj si vzamejo toliko časa, da si ogledajo, kako izgleda sredi mesta državno poslopje in njena okolica.

Vampirji. V zadnjem času se večkrat dogaja, da neznan ljudje ponoči razbijajo šipe, pomažejo napise itd. Tako so pred kratkim razbili šipe na reklamni izložbi Gaberskega kina, popili s črnim firmo trgovca Jelenca itd. Ne vemo je li to pobalinstvo, prenapeti nacionalni čut ali patološki pojav. Na vsak način bi varnostna straža morala posvetiti več pozornosti tem ljudem.

Kino Gaberje bo predvajal 7., 8., 9. in 10. t. m. senzacionalni velefilm »Moč in lepota«. Film nam prikazuje pot k zdravju, pot k lepoti in pot k večni mladosti, zato ga vsakomur priporočamo.

Šoštanj.

Šoštanj. Že zopet streljajo! Na Silvestrov večer so se pripeljali v dveh avtomobilih celjski »Orjunaši« v Šoštanj. Naročili so jih od tuk. Orjuna, da pristrižejo grebene tuk. Nemcev, ki so imeli v hotelu »Union« svojo veselico. Prišlo je do spopada in do streljanja, pa tudi Unionski stoli so bili za Orjunaše pripravno orožje. Strelov je padlo okrog 20. Pri tem so enega ranili, drugi pa so dobili po butici. Orjunaši so se takoj po bitki spustili v beg in odjadrili nazaj v Celje. Vse to se godi v dvajsetem stoletju! Živela kultura!

Šoštanj. Izobraževalno društvo »Svoboda« vabi vse svoje člane na svojo redno mesečno sejo, katere se vrši v tajništvu »Svobode« Toter I. nadstr. Dnevni red: 1. Prečitanje zapisnika zadnje seje; 2. obračun Silv. večera; 3. članstvo in prispevki za leto 1926.; 4. določitev obč. zbora; 5. razno. Ker je ta seja velike važnosti, prosim, da se vsak član »Svobode« potruži in pride, ali pa se tozadevno oprusti. Tisti, ki ne pride na to sejo, se smatra, da je iz »Svobode« izstopil. Sod. pozdrav:

Predsednik.

Kočevje. Malokje čutijo delavci vso politično in socijalno reakcijo tako kakor ravno mi delavci v kočevski Sibiriji. Po zlomljeni stavki l. 1923. je bilo odpuščenih 800 rudarjev in danes je zaposlenih le še okrog 400 rudarjev, za katerih brezmejno izkoriščanje skrbi najbolj ravnatelj Biskupski, ki ne trpi nobene delavske strokovne organizacije. Lesni delavci zaslužijo na dan pri 10-urnem delu 20—25 Din. Pri zadnjih volitvah 8. febr. je marsikdo popil četrtinko vina, ki so ga točili radikali svojim volilecem. Dobro in poceni je bilo tedaj to vino. Toda danes ga drago plačuje vsak delavec s 3,3% davkom od svoje borne plače. — Delavstvo je pod tem pritiskom začelo

uvidevati, da se bo treba z lastnimi močmi temu postaviti po robu. In ta moč mora postati enotna strokovna organizacija. Ena tovarna — ena organizacija, v tem znamenju delavske sloge in enotnosti bomo prišli naprej. Da se je začelo delavsko gibanje v našem okraju znova prebujati, dokazuje tudi to, da se po dolgem času odmora vrši v nedeljo dopoldan delavski shod, na katerem bomo razpravljali predvsem o volitvah v Delavsko zbornico.

Kamnik. Kadar se bližajo kake volitve, nas vzljubijo vse meščanske stranke, najbolj pa klerikaleci. Tako je prišel zadnje nedelje oznanjat sem krivo vero klerikalni poslanec Kremžar, ki je rekel, da mora pripadati Delavska zbornica klerikalcem. Mi pa vemo, da mora Delavska zbornica pripadati delavcem in to svojo zahtevo bo povedalo vse kamniško delavstvo v nedeljo na svojem javnem shodu, ki ga sklicujemo.

Ribnica. Tudi delavci v Ribnici smo spoznali, da nas bo rešil le enoten delavski nastop. Medsebojni boj nas je ubijal. V znamenju združenega nastopa bomo zmagali v volitvah v Delavsko zbornico. V nedeljo se bo vršilo pri nas tudi tozadevno zborovanje.

St. Vid. Pri nas vlada sedaj največje zanimanje za volitve v Delavsko zbornico. Delavci vemo, da pomeni za nas v tej reakcijski dobi osvoboditev Del. zbornice — vse. Demokrati in klerikaleci se dobro zavedajo, da bo zapele druga pesem, ko bo delavstvo izvajalo to zmago. Zato napenjajo vse sile, da bi spravili zbornico v službo meščanskih strank. Toda to se jim ne bo posrečilo. To je jasno pokazalo naše uspelo zborovanje, ki smo ga imeli na sv. Treh kraljev dan.

Iz Mežice in Orne. Kakor vedno in povsod, tako imamo tudi pri nas ljudi, ki hočejo nekaj biti, čeprav nimajo za to sposobnosti. Pri našem rudniku imamo dva obratovodja, ki sta po narodnosti Nemca. Omenjena gospoda sta zelo sposobna, posebujo za jamsko obratovodstvo. Tukajšnje podjetje je pod njunim obratovodstvom postalo velepodjetje, ki je največje te vrste v Evropi, kar je zopet dokaz, da je treba za veliko podjetje pridnega in dobrega vodstva.

Naša naloga ni omenjena gospoda kot prijatelja delavstva zagovarjati. Hočemo samo na kratko nekaj pripomniti.

Govorice krožijo, da bi nekateri ljudje radi omenjena obratovodja odstranili. In te govorice so sicer najbrže brez pomena, ker gen. ravnateljstvo bo vendar imelo (vsaj mislimo tako) toliko uvidevnosti, da ne bo izročilo jamskega in tudi zunanjega obrata nesposobnim ljudem. Svinčeni rudnik v Mežici bi bil v slučaju slabega vodstva v nekaj letih eksploiran; posledica bi bila ta, da delavstvo ne bi imelo zaslužka, občine itd. ne onih dohodkov, ki jih sedaj dobivajo. Za nas delavce je važno, da se obratuje nemoteno, da imamo trajen zaslužek. Svetujemo vsem merodajnim faktorjem, naj ne nasedajo denunciacijam od strani raznih ljudi, ki znajo samo ljudi črniti, ampak da v interesu obrata pustijo mirne in pridne ljudi v miru pri svojem delu. To želimo, ker bi radi nazaj v one razmere, v katerih smo bili pred leti. Delavci si želimo dela in zaslužka, to je pa mogoče le ako se ne moti delo v obratu.

PISALNI STROJ

rabljen. v dobrem stanju, se kupi. Ponudbe na upr. lista.

Naročajte in širite
„DEL. POLITIKO“!

V ZAGORJE!

Uprava našega lista išče spretna raznašalce oz. kolporterje za Zagorje in okolico. Oglasiti se je pisмено na upravo Delavske Politike v Ljubljani.

Konzumentje!

Konzumentje!

Pristopite za člana

Konsumnega društva za Slovenijo, reg. zadruga z o. z.

Pristopnina Din 2.50. -- Delež Din 300.—.

Skladi (rez. disp. pom. itd.) Din 2,250.000.—. Deležni sklad Din 1,250.000.—.

Hranilne vloge Din 6,250.000.

Lastni domovi: 1. Zadrugi dom v Ljubljani (osrednja pisarna in veliko skladišče). 2. Zadrugi hiša v Šiški (prodajalna). 3. Zadrugi Dom z restavracijo na Glincah. 4. Zadrugi Dom z gostilno v Trzinu. 5. Delavski Dom na Savi-Jesenicah. 6. Zadrugi Dom z gostilno v Soštanju. 6. Ljudski Dom z gostilno (dve veliki poslopji) v Mariboru. 7. Zadrugi hiša na Teznu. 8. Zadrugi Dom v Prevaljah. 9. Zadrugi Dom v Črni.

Zadrugi prodajalne: 1. Ljubljana-VII (Kolodvorska cesta). 2. Ljubljana-Sodna ulica. 3. Ljubljana-Krakovski nasip. 4. Ljubljana-Vodmat (Bohorčičeva ulica). 5. Vič-Glinca. 6. Borovnica. 7. Trzin na Gorenjskem. 8. Križe pri Trzinu. 9. Sv. Ana nad Trzinom. 10. Radovljica. 11. Lesce. 12. Slov. Javornik. 13. Sava-Jesenice. 14. Jesenice. 15. Kranjska gora. 16. Mojstrana. 17. Gorje pri Bledu. 18. Litija. 19. Ljubno v Sav. dolini I. 20. Ljubno v Sav. dolini II. 21. Soštanj I. 22. Soštanj II. 23. Celje. 24. Poljčane. 25. Rogatec. 26. Pragersko. 27. Ptuj. 28. Tezno. 29. Maribor. 30. Fala. 31. Št. Lovrenc na Pohorju. 32. Ribnica na Pohorju. 33. Muta. 34. Guštanj. 35. Prevalje. 36. Leše. 37. Mežica. 38. Črna I. 39. Črna II.

Zadrugi gostilne: 1. Glinca. 2. Trzin na Gorenjskem. 3. Maribor. 4. Soštanj.

Članov: 17.500. — Pristop se lahko prijavi v vsaki zadrugi prodajalni in zadrugi gostilni.

Konzumentje!

Posameznik je brez brambe v gospodarskem boju proti draginji, le z organizacijo postanejo šibki vpoštevani in močni.

Organizacija konzumentov pa je

Konsumno društvo za Slovenijo r. z. z o. z.